

MUSEL SOM SPIEVAT,

AJ KEĎ NEZVYKNEM...

svedectvo brata Viktora o rýchlom Božom zásahu

Život s Ježišom je jedno nádherné, nikdy nekončiace dobrodružstvo plné zázrakov.

Nemali by sme si to nechať vziať, či už pre starosti, problémy alebo preto, že z nás vyprchá počiatkové nadšenie pre vieru a upadneme do všednosti, akéhosi mechanického prežívania života z viery.

Náš nebeský Otec nás preto spasil a pozval k životu s Ním, aby sa mohol o nás starať, zaopatrovať nás, ošetrovať, chrániť, viesť týmto spleťtým a zložitým životom a nakoniec vziať k sebe domov.

Neprestávaj sa na Neho obracať so svojimi potrebami.

On sa o nás s láskou stará a Jeho uzdravujúca moc nám patrí, nie je to len nejaká exkluzivita.

„Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás.“

1.Pet.5.7

Iba vtedy nám nemôže pomôcť, keď Ho o to intenzívne nežiadame, keď Ho neprizveme do našej situácie,

keď prestaneme hľadať Jeho úžasnú pomoc, oklamaní a unavení, znechutení, otrávení naším nepriateľom.

Ale On sa o nás chce starať, chce nám odpovedať, pomáhať, je pripravený zasiahnuť.

Robí to veľmi rád, tak Mu to umožníme.

Len na to čaká, kedy sa obrátíme na Neho so žiadosťou o pomoc.

Ako sa o tom presvedčil aj náš brat Viktor.

Nechajme sa inšpirovať Jeho svedectvom a začnime aktívne vyhľadávať Božiu pomoc deň čo deň.

V ten deň sa konalo zhromaždenie v Čani a ja som práve zostal doma.

Tak som si povedal o 18.00 hodine, že sa začnem modliť, aby som mohol byť s Božím ľudom spojený aspoň takýmto spôsobom. Keď som sa začal modliť, zrazu som dostal nepochopiteľný záchvat kašľa. Nevedel som prestať kašľať.

Nezostalo len pri kašli, bolo mi tak zle, že som musel utekať na záchod dávať.

Tento stav trval od 18.00 asi do 23.00 hodiny. Ustavične som

kašľal.

O 23.00 som už nevládal a zavolať som pastorovi. Už boli doma v Košiciach a poprosil som ho o modlitbu. Pastor povedal, že sa pomodlí hneď teraz cez mobilný telefón. Povedal mi, aby som si položil ruku na hrudník.

Spolu s pastorom boli v miestnosti aj bratia starší. Začali sa modliť a vtom...

Celá modlitba znela cez ten telefón

ako hučiaci vodopád, Božia moc sa na mňa liala.

Ležal som na posteli a ruku som mal položenú na hrudníku tak, ako mi to povedal pastor.

Zrazu som cítil chvenie, ruka sa mi začal triasť, horúčava prechádzala cez moju ruku do hrudníka.

Cítil som v tom momente, že to, čo ma dusilo, odišlo preč, miesto toho prišla obrovská úľava a uvoľnenie.

Naplnila ma neopísateľná radosť. Po 5 hodinovom záchvate kašľa som bol zrazu preniknutý nepredstaviteľným pokojom, bolo to úžasné, sladké, skvelé.

Musel som začať spievať. Ja obvyčajne veľa nespievam, mám od Pána iné dary ako spev, ale teraz som jednoducho musel spievať.

Ďakoval som Pánovi, oslavoval som Ho, musel som, lebo som sa

cítil nádherne a v tej chvíli som nevedel svoju vďačnosť za oslobodenie prejaviť iným spôsobom. Chodil som po byte hore - dole a spieval a spieval....

Odišlo to preč tak rýchlo, ako to prišlo. Vzápätí som zavolał pastorovi a bratom, aby som im povedal, čo mi urobil Pán.

Bol to krásny zázrak, modlitba je úžasná vec, ďakujem Pánovi za Jeho nádherný dotyk.

Ja len musím dodať, že Viktor nás krásne rozveselil a potešil, pretože asi o 5 minút zavolał a v telefóne sa ozval jeho hlas. Teraz už však iný ako pred chvíľou.

Predtým, keď mi volal prvýkrát, tak kašľal, že nemohol prehovoriť ani jednu súvislú zrozumiteľnú vetu.

Jeho hlas bol slabý, bolo jasne počuť, že mu je zle.

Ale teraz Viktor až takmer kričal a hovoril, že ho Pán uzdravil.

Z telefónu sa liala nefalšovaná úprimná radosť.

Hovoril ako opitý, bol rozjarený a stále sa smial.

Hneď som prepol telefón na hlasitý hovor, aby jeho úprimnú radosť počuli aj bratia.

Všetci sme boli nakazení jeho radosťou a smiali sme sa a tešili spolu s ním.

Po krásnom zhromaždení nás Pán na dobrú noc ešte raz potešil.

Máme veľkého a dobrého Boha, ktorý sa o nás stará, ak sa obrátíme na Neho so svojou žiadosťou a veľmi rád zasahuje.

Netráp sa- zapoj Ho do svojej situácie a budeš spievať od radosti.

Zhovárал sa a redakčne upravil Mikuláš Gócze